

ZVON

NOVEMBER-LISTOPAD

2023

časopis krajské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Doufám, že se na mě nebudete zlobit, když opět zavzpomínám v měsíci listopadu na krásné období Sametové revoluce. Důvodem mé plaché omluvy je také moje rozprava s bývalým rektorem Papežské koleje Nepomucenum v Římě, s kterým jsme zavzpomínali na naše studentská léta a na listopad roku 1989. P. Jan mně připomenul svou zkušenost. Když my jsme byli mladí v 70. letech, také jsme téměř nerozuměli starším lidem, kteří prožili válku tehdy před 30 lety. Byla to pro nás událost velmi, velmi vzdálená... Dnes jsme od událostí roku 1989 odděleni 34 lety a musíme si uvědomit, že mladí lidé to vnímají jako historickou událost, snad ne tak moc důležitou... Také mnozí lidé nebudou událostem roku 1989 přikládat velkou důležitost, protože podle nich nepřinesla nic převratného. Náboženská svoboda je tak moc nezajímala, svoboda uměleckého projevu a slova nebyla u nich na předním místě. Možná jim jenom trochu vadilo, že se nikde nedalo jezdit na západ od naší hranice. Snad jen s výjimkou těžce vydobytého víza na zájezd s Čedokem...

Pro mne zůstává listopad roku 1989 vrcholem událostí veřejného života naší země. Byl jsem v pátém ročníku teologické fakulty v Litoměřicích. Celý seminář byl pozván na svatořečení Anežky České 12. listopadu 1989 v Římě. Dokonce nám někdo zaplatil celé letadlo a tak jsme tam přiletěli několik dní před slavným svatořečením. V Římě jsme bydleli na různých místech. Já a několik mých spolužáků jsme bydleli u jednoho manželského páru v centru Říma. Patřili do hnutí San Egidio. Hnutí se stará o bezdomovce a především o emigranty. Pravidelně se scházejí k modlitbám v bazilice Panny Marie v Trastevere. Také nás tam na modlitby pozvali. Nepamatuji si to přesně, ale mám dojem, že to bylo ve středu 15. listopadu, den před odjezdem domů.

Modlil jsem se v krásném kostele, díval jsem se na výzdobu, přemýšlel jsem o životě, co mě čeká. Kde bude moje první místo v příštím roce po vysvěcení. Snad dostanu povolení od státu...

Dnes, 34 let později, také ve středu a to 18. Října, jsem seděl v kostele Panny Marie v Trastevere. Přemýšlel jsem, co všechno jsem zažil, co mě nejdůležitější v š e c h n y Bůh vedl a sklouzly na s e s t a v e n a

ještě čeká. Vůbec však byla moje vděčnost, že přes klikatiny mého života, mě vede. A má mě rád. Moje oči podlahu, která byla z malých kamínek. Podíval

jsem se pozorně na jeden malý kamínek, který tam byl zasazen. Kdo ho tam dal? Bylo to před stovky lety nebo více než tisíc let? Kostel patří mezi nejstarší v Římě. Ten člověk, který ho tam dal – byl dělník? Mladý, možná už starší. Bylo to na konec pracovní doby anebo na začátku? Když potom odcházel ten den po práci, měl nějakou rodinu? Manželku, děti? Byl chudý nebo bohatý? Byl věřící anebo možná nevěřící? Kolik ještě dalších kamínků ten den vložil do podlahy? Byl šťastný anebo nešťastný v osobním životě? Klidně mohl být emigrant někde z Afriky? Také by mne zajímalo, kolik těch kamínků ten den ještě vložil vedle toho „mého“. Možná že se znal s hlavním stavitelem chrámu. Takhle bych mohl uvažovat do nekonečna, ale ten kámen tam je a spolu s ostatními kameny vytváří celou baziliku... Tak mimochodem mě napadlo, co kdybychom se setkali v nebi. On by mně vyprávěl svůj příběh a já bych mu vyprávěl zase ten můj...

Tak jsem se ještě pomodlil večerní chvály a spěchal jsem na večeri, kterou jsme měli v restauraci Carlo Menta.

Příjemnou čtenbu

VE FOREST HILLS 23. ŘÍJNA 2023

VÁŠ FR. ANTONÍN

papežové **papes** *papežové* **papes**
Su. Sixtus J. *papes*
papežové *papes*

Sv. Sixtus bol siedmym pápežom, a to približne od roku 115 do roku 125. V niektorých starších dokumentoch sa jeho meno uvádza aj ako Xystus, čo by naznačovalo, že mal grécky pôvod. Narodil sa v Ríme okolo roku 42.

Počas jeho pontifikátu sa kresťanstvo napriek miestami krutému prenasledovaniu naďalej úspešne šírilo po celej Rímskej ríši. Kresťania už boli na Apeninskom polostrove (dnešnom Španielsku), v Gálii (dnešnom Francúzsku), v Gemánii, v severnej Afrike vrátane Egypta, na Blízkom východe a ďalej v Ázii až za riekou Eufrat. Rímskym cisárom bol

Hadrián a toto obdobie patrilo politicky aj spoločensky k úspešným pre Rímsku ríšu. Čo sa týka prenasledovania kresťanov, kvôli vzburám židov v Palestíne, Hadrián zakročil proti židom aj proti kresťanom, ktorých často Rimania ešte pokladali za odnož židovskej viery.

O pápežovi Sixtovi toho podobne ako o viacerých skorých nástupcoch sv. Petra nevieme veľmi veľa, avšak vieme, že spravil niekoľko liturgických reforiem. Dbal o čo najdôstojnejšie slávenie liturgie a tiež nariadil, aby sa nikto nedotýkal Eucharistie či liturgických nádob mimo vysvätených služobníkov oltára. To sa ešte netýkalo rozdávania Eucharistie, čo sa týka prijímania na jazyk, táto prax sa začala šíriť z úcty ku Kristovi skutočne prítomnému v Eucharistii o niečo neskôr, v rannom stredoveku. Týkalo sa to liturgie – slávenia sv. omše ale aj napríklad nosenia Eucharistie domov k chorým, čo vykonávali podľa potreby aj laici (v zmysle nevysvätených ôsob). Zaviedol tiež spev tzv. Sanctusu po prefácii počas sv. omše, ktorý je jej súčasťou dodnes – Svätý, Svätý, Svätý...

Je pravdepodobné, že zomrel mučeníckou smrťou, hoci to nie je úplne potvrdené. Mal byť sťatý pri známej rímskej ceste Via Appia pravdepodobne v roku 125.

CATHOLIC ROOTS OF HALLOWEEN

Halloween has its roots in Ancient Ireland, but the name and traditions are Catholic. Pope Gregory in the 800's AD officially set the vigil of All Saints Day, November 1st, as All Hallow's Eve- that means the night before we remember all those who have died- those in heaven Hallowed or Holly people (saints) and then the next day November 2nd All Soul's- everyone who has died even those that we pray for in purgatory.

At first children would dress up as saints in costumes, because it was a religious holiday- holiday comes from the words holy day!

Over the years, all children- even those not Catholic began dressing up. They wouldn't dress as saints, so they dressed as

cowboys or cheerleaders, the scary costumes: skeletons, and things spooky came about because people were afraid of death and souls- seen as ghosts or spirits. But as Catholics we do not see our family members who have died as scary... it's just a time set in the year to remember those who we love and have lost.

Different countries have different traditions- in the USA Halloween is a big holiday. In Latin countries, Dia of the Dead dia de los Muertos.

Happy Halloween!

DOBRO A ZLO 21. STOLETÍ

Marek Orko Vácha

Knížku jsem už představil v letním čísle Zvonu. Závěrečnou část knihy si můžete přečíst v tomto čísle. Fr. Antonín

V rámci své služby slyšíte mnoho složitých až krutých příběhů. Jak na ně reagujete? Naučil jste se je zpracovávat?

Zlo je absolutně nekreativní, je pořád stejné. Dobro je naopak jiskřivé, tvůrčí, roztančené, sebeironické a velmi humorné. Znáte snad nějakého diktátora, který by měl smysl pro humor? Když přijde kající ke zpovědi, myslí si, jaké kdovíjak extra originální hříchy má. Ale není to pravda, každý máme stejné. Zlo je opravdu zoufale nekreativní. A co se týče jejich zpracování, mám velký dar, že si je nepamatuji.

Může být člověk, který páchá zlo, šťastný?

Myslím, že ne. Pražský výběr má na tohle téma krásnou písničku, jmenuje se Sny spravedlivých. Pro mě jedna z nejlepších vůbec. Zpívá se v ní:

„Chci koupit si klid, dát mu řemen,

Jak psa ho vlíct.

Už vím, co mám říkat, mé svědomí dál, si říct.

Jen ve spánku lhát si, to nezvládám, to neumím

Jaksi, kde koupit mám sny spravedlivých?

Tady svědomí spráskám hned když opouští skryš, to znám.

Jak však napráskat mám přišerám, co spánkem jdou, jsem sám.

Svět v hlavě mi zhas', zní jenom smích a výsměšnej hlas, ty nekoupáš sny spravedlivých!

Sny spravedlivých! Sny spravedlivých! Sny spravedlivých!“

Zároveň mě občasné sebevraždy bohatých nebo třeba umělců, kteří nevedou úplně ukázkový život, nenaplnují představou, že jsou šťastní. Hřích skutečně trhá duši zevnitř. A morálka není nauka o hříchu, morálka je nauka o tom, jak dobře žít. Jakési umění činu, jak třeba tady, na hezkém místě, pít kávu a být šťastný. Pravidla hry jsou pro všechny stejná.

Proč Bůh nechce, abychom věděli, co je po smrti?

Nevím, Moje představa je taková, že si, a to i ve vědě, začínáme uvědomovat, že většinu věcí zatím nevíme. Na konci 19. století si člověk myslel, že má všechno vyřešeno, že je hotovo. Fyzikovi Maxi Planckovi říkali, ať jde studovat radši biologii, že ve fyzice se dá už jen paběrkovat. Svět se zaál být vzřešen. Přijde si Artur Conan Doyle a jeho Sherlock Holmes, který na všechno přijde. Stačí se jen dobře dívat, a když oči nestčí, pomůže lupa. Svět je velká Rubikova kostka, vyčeený hlavolam. Všechno je racionální. Neruda píše v Písniích kosmických:

„Před žádnou záhadou své šíje neskloníme, o nebes klenby nejzazší svým duchem zazvoníme! A samozřejmě: „My bijem o mříž, ducha lvi, a my ji rozbijeme.“ Dejte nám čas, a na všechno přijdeme. Ještě v roce 1897 měl William Thomson, lord Kelvin a Largsu, přednášku, ve které pronesl, že fyzika budoucnosti bude jen dosypávat další desetinná místa. Myslí to tak, že všechna hlavní měření již byla udělána a v budoucnu přesnější přístroje budou přesněji měřit, to je vše. A když jsme u toho, přichází Jules Verne, pro něhož je budoucnost zdrojem optimismu a naděje. Už aby zde byla! Abychom měli Nautilus, letadla těžší než vzduch, prokopali se do středu Země!

Jenomže vedle šlachovitého a pronikavého Sherlocka Holmese přijde Chesterton a jeho obtloustlý Otec Brown s vodovými očima, který ví velmi dobře, že lidé nejsou racionální a že často přechasto jednáme na základě okamžitých impulzů, iracionality, nevědomí a kdovíčeho všeho.

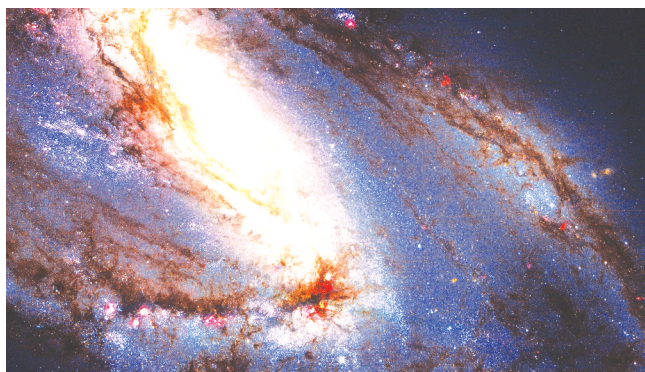
Pak sám Max Planck přijde s kvantovou mechanikou a Albert Einstein se speciální a pak obecnou teorií relativity. A abych to dopověděl, přijde i Aldous Huxley a jeho Krásný nový svět a Orwell s Farmou zvířat a knihou 1984. Budoucnost již není zdrojem naděje, nýbrž obav.

Myslím, že dnes jsem ve fyzice i molekulární biologii pět metrů od startu. Fyzici ohlásili konec hledání tzv. teorie všeho, v mém oboru po sekvenování genomu člověka., kdy jsme mysleli, že je hotovi, přišla epigenetika a epigenetická dědičnost a pak mikrobiom a vědomí, že je všechno složitější, že sotva na něco přijdete, proboříte se do jiného svět. Mám dojem, že je všechno daleko komplikovanější, složitější, divnější, než jsme si vůbec dokázali představit. I vědecké představy o tom, co je vesmír nebo kdo a kde jsme, jsou mnohem složitější. Evangelia dávají náповědu jazykem, kterému mohou lidé rozumět. Ježíš říká, já jsem dveře, procházím odněkud někam, jsem sem vržený časem, smrt jsou dveře, kterými se vracím zpátky. Malý princ to nemá jinak, odchází zpátky na planetu. Bylo by dobré, kdyby Bůh přišel a řekl, jak to je. Kdyby řekl, jste svobodní můžete dělat dobro i zlo a bude to mít nějaké konsekvence. Ale tak to není.

Dovedete si vůbec představit, že by člověk žil jeden život věčně?

Když učím lékařskou etiku, objevuje se zásadní otázka, jestli úkolem medicíny je, aby člověk necítil bolest a žil věčně. Na to hezky odpovídá lékař a vědec Leon Kass: Kdo četl antické báje, ví že se bohové starého Řecka chovají jako výrostci, hodují, intrikují, závidí si, špehují se, bohyně se hádají, která je nejkrásnější. Proč? Protože vědí že žijí věčně. Ale pravý život, přátelé, ten se odehrává dole. Smrtelníci vědí velmi dobře, že čas života je omezený a že nemůžeme ztrácet čas, hádat se o první místa a další malichernost. Musíme žít, smrt je to, co dává životu

smysl. Život je omezený, od této chvíle do chvíle smrti Marka Váchy je to ohraničená úsečka, kterou musím nějak využít. To dává žití šťávu.

Co pro to, aby byl svět dobrý, může udělat každý jeden člověk, a co by naopak dělat neměl?

Věřím, že každé slovo, které člověk vysloví, a každý čin, který vykoná, jsou vláknem té veliké vesmírné tapiserie a že na ně nebude zapomenuto.
Kéž by se naše životy staly uměleckým dílem!

Cyril a Metoděj

Papež František během generální audiece 25. října 2023 na Svatopetském náměstí pokračoval v katechezích o lidech, kteří ztělesňovali apoštolskou horlivost. Ve své promluvě se zamýšlel nad odkazem sv. Cyrila a Metoděje, spolu patronů Evropy.

Draží bratři a sestry, dobré ráno! Dnes vám budu vyprávět o dvou bratrech, kteří jsou na Východě velmi známí, do té míry, že bývají nazýváni "apoštolové Slovanů". Řeč je o svatých Cyrilu a Metodějovi. Narodili se v Řecku v 9. století ve šlechtické rodině, zřekli se však politické kariéry a zasvětili se mnišskému životu. Jejich sen o životě v ústraní ovšem netrval dlouho. Byli vysláni jako misionáři na Velkou Moravu, která v té době zahrnovala mnoho národů, již částečně evangelizovaných, mezi nimiž ale přežívalo mnoho pohanských zvyků a tradic. Jejich kníže požádal o učitele, který by jim objasňoval křesťanskou víru v jejich jazyce. Prvním úkolem Cyrila a Metoděje proto bylo důkladně se seznámit s kulturou těchto národů. Jako refrén se nám stále vrací, že víru je třeba inkulturovat a kulturu evangelizovat. Inkulturace víry, evangelizace kultury, to platí vždycky! Cyril se ptá, zda mají abecedu; odpovídají, že nikoliv. A on odvětí: "Copak lze napsat řeč na vodě?". K hlásání evangelia a k modlitbě je skutečně zapotřebí vhodného, příhodného, zvláštního nástroje. Vymyslel tedy hlaholici. Přeložil Bibli a liturgické texty. Lidé cítí, že křesťanská víra už není "cizí", že se inkulturovala, stává se jejich vírou, vyslovovanou v jejich mateřském jazyce. Jen si to představte: dva řečtí mniši dávají abecedu Slovanům. Právě tato otevřenost srdce mezi nimi zakořenila evangelium. Ti dva mniši se nebáli, byli odvážní. Brzy se však rozpoutaly spory s některými zastánci latinské liturgie, kteří se cítí být připraveni o monopol hlásání mezi Slovy - zase jeden boj uvnitř církve, vždycky je to podobné! Jejich námitka je sice náboženská, ale jen zdánlivě: Boha lze chválit - říkají - jen ve třech jazycích napsaných na kříži, hebrejsky, řecky a latinsky. Jejich mentalita byla uzavřená, aby uhájili svou autonomii. Cyril však odpovídá rázně: Bůh chce, aby ho každý národ chválil ve svém jazyce. Spolu se svým bratrem Metodějem se obrátil na papeže a ten schválil jejich liturgické texty ve slovanském jazyce, nechal je položit na oltář kostela Panny Marie Větší (Santa Maria Maggiore) a zazpíval spolu s nimi chvály Páně podle těchto knih. Cyril zemřel o několik dní později, jeho ostatky jsou dodnes uctívány zde v Římě, v bazilice svatého Klementa. Metoděj pak byl vysvěcen na biskupa a poslán zpět na území Slovanů. Musel tam mnoho vytrpět, byl dokonce uvězněn, avšak, bratři a sestry, my víme, že Boží Slovo není spoutáno a šíří se mezi těmito národy. Při pohledu na svědectví těchto dvou, kteří

byli z vůle svatého Jana Pavla II. zařazeni mezi spolu patrony Evropy a o nichž napsal encykliku *Slavorum apostoli*, vidíme tři důležité aspekty. Především je tu jednota: Řekové, papež, Slované: v té době existovalo v Evropě nerozdělené křesťanství, které spolupracovalo na evangelizaci. Druhým důležitým aspektem je inkulturace, o níž, jak jsem už zdůraznil, je třeba evangelizovat kulturu! Inkulturace ukazuje, že evangelizace a kultura spolu úzce souvisejí. Evangelium nelze hlásat abstraktně, v jakési destilované podobě. Nikoli! Evangelium musí být inkulturováno a je také výrazem kultury. A posledním aspektem je svoboda. Při hlásání evangelia potřebujeme svobodu, ale svoboda vždy potřebuje odvahu. Člověk je tím svobodnější, čím je odvážnější a nenechává se spoutat množstvím toho, co svobodu bere. Bratři a sestry, prosme svaté Cyrila a Metoděje, apoštoly Slovanů, aby byli pro druhé nástroji "svobody v lásce". Buďte tvořiví, vytrvalí a pokorní v modlitbě a službě.

pozvánka

Bohemian citizens' Benevolent Society of Astoria Vás srdečně zve na Bohemian Hall Heritage Festival, který se uskuteční o víkend 18. listopadu 2023. Jako host vystoupí velmi známý Vit Horejs Marionette pro děti i dospělé. K tanci i poslechu budou hrát Pajtáši. Setkáte se s kulturními tradicemi Česka i Slovenska. Budete moci shlédnout výstavu českého a slovenského umění. Zajímavé fotografie, knihy atd. K jídlu se budou nabízet tradiční české a slovenské speciality. Moc se těšíme na vaši návštěvu. Další informace najdete na www.bohemianhall.com

BLAHOPŘEJEME

18. listopadu oslaví 38 let manželství **William a Flavia Jankovi, FL**. Jménem celé krajské rodiny přeji manželům Jankovým hodně štěstí, zdraví a Boží požehnání do dalších let.

VZPOMÍNKA NA ZEMŘELÉ

Vladimír Janek zemřel 2020 a jeho bratr **Stanislav** zemřel 2023. Vzpomíná a o modlitbu prosí rodina Jankova. Odpočnutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Ať odpočívají v pokoji.

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

1. října - papež František vyznamenal jihomoravského kněze Josefa Zouhara záslužným oceněním Pro Ecclesia et Pontifice. Ocenění, označované také jako čestný kříž, papež udělil u příležitosti výročí 80 let věku a 55 let od Zouharova kněžského svěcení. Předal mu ho brněnský diecézní biskup Pavel Konzbul v neděli 1. října. Hodonínský děkan se tak stal historicky prvním držitelem tohoto vyznamenání v brněnské diecézi.

19. října - Nejméně 18 křesťanů, z toho 10 z jedné rodiny, bylo zabito ve čtvrtek 19. října večer při leteckém útoku na jednu z budov v areálu řecké pravoslavné církve sv. Porfyria v Gaze. Několik dalších osob údajně zůstalo uvězněno pod troskami. Budova spojená s kostelem, který je jedním z nejstarších v Gaze, se podle řeckého pravoslavného patriarchátu zřítily při explozi, kterou způsobily izraelské raketové údery.

23. října - Sekretariát synody po dohodě s papežem Františkem předložil členům shromáždění návrh k vypracování společného listu věřícím po celém světě, který schválili drtivou většinou (335 hlasů pro a 11 proti z 346 hlasujících). Text bude vycházet ze zkušeností shromáždění a bude obsahovat body, v nichž bylo dosaženo shody, i ty, v nichž shoda chybí. Bude také zahrnovat otevřené otázky, které je třeba pečlivě prozkoumat z různých hledisek: kanonického, teologického a pastoračního, a ověřit je společně s Božím lidem. Text bude mít jednoduchý styl, nebude závěrečným dokumentem této synody ani pracovním dokumentem pro příští shromáždění; bude sloužit pouze jako doprovodný dokument k dalším fázím synody o synodalitě.

25. října - Jakkoli je to bolestné, svědectví „je to nejlepší, co mohou udělat“ ti, jejichž rodinní příslušníci jsou stále v zajetí Hamásu. Nadav Kipnis je synem Eviatara a Liliach, italsko-izraelského páru uneseného v kibucu Be'er během útoku 7. října a později zabitého Hamásem, spolu s jejich ošetřovatelem a strýcem. Sedm dalších členů jeho rodiny je stále drženo jako rukojmí. Mladý muž, který je v těchto dnech v Itálii s delegací příbuzných unesených nebo zabitých izraelských občanů a který se setkal s institucionálními představiteli této země, líčí okamžiky útoku, úzkost z toho, že nemá žádné zprávy o svých blízkých, a dodává však, že viníky je třeba hledat nikoliv mezi Palestinci z Gazy, že je třeba rozlišovat mezi nimi a Hamásem, který vzbuzuje nenávisť proti Izraeli a Izraelcům.

25. října - V sevillské arcidiecézi se 18. listopadu uskuteční slavnostní beatifikace dvaceti mučedníků, kteří byli obětmi systematického náboženského pronásledování během španělské občanské války (1936-1939). Mezi 20 mučedníky, které v sevillské katedrále blahorečí prefekt Dikasteria pro blahorečení a svatořečení, kardinál Marcello Semeraro, je deset kněží, jeden seminarista a devět laiků. Všichni byli zabiti z nenávisti k víře v roce 1936.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V LISTOPADU 2023

datum	úmysl	dárce
2.11.	Za zemřelou rodinu a zemřelé přátele	Helena Kočica
5.11.	Za zemřelého Antonín Štěpána	John a Věra Ořečovští
10.11.	Za zemřelého Jiřího Smrčku a jeho bratra Josepha	Božena a Peter Smrčkovi
12.11.	Za rodiče Mimi a Járu Kohouta	dcery Alena, Zuzana a Daniela
19.11.	Za krajanskou rodinu	
26.11.	Za zemřelého manžela Tonda Kočicu	Helena Kočica

Omluva: v minulém měsíci byly některé úmysly mší svatých a jejich datумы nesprávně uvedeny. Všech, kterých se to dotýkalo, prosím za prominutí. Fr. Antonín Kocurek

V měsíci listopadu se tradičně modlíme za naše zemřelé, především v období od 2. až do 8. listopadu. Chceme jim našimi modlitbami pomoci do nebe - získat odpustky za chříchy, které spáchali. Pokud máte zájem, pošlete seznam zemřelých, za které se budu spolu s vámi modlit.

O modlitbu za zemřelé požádali:

Greta Bunža, Marcela Škrkoňová, Jana Brotánková, Libuše Král.

BLAHOPŘEJEME

v listopadu oslaví narozeniny: Greta Bunža 7. listopadu, Marek Polášek 10. Elena Vraštiak 13. listopadu, Brendan Sikorjak 15. listopadu, Marcela Škrkoňová 18. listopadu, Sylvestr Suda 21. listopadu, Marek Hnizda 27. listopadu, Barbora Valerio 27. listopadu, Jan Bartuněk 27. listopadu, Josef Brettl 27. listopadu, Jackie Broz 29. listopadu, Marcel Wartownik 29. listopadu, Mary Soyka 30. listopadu, Renata Krškova 30. listopadu.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Alena Zahradka, Bohumil a Jana Novotní, Greta Bunža, Julie V. Conklin.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959

E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info

Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu
(1st Ave a 66th St.) <http://www.luxnewyork.net>

Marta Kubišová se narodila v Českých Budějovicích. V roce 1952 se rodina přestěhovala do Poděbrad. Protože se po absolvování gymnázia nedostala na vysokou školu, nastoupila do práce v Poděbradských sklárnách. Svou pěveckou kariéru začala s taneční kapelou, kterou sestavili muzikanti z lázeňského promenádního orchestru Poděbrady, a v Nymburce zpívala při odpoledních čajích. V roce 1961 se dostala v soutěži „Hledáme nové talenty“ až do finále. V roce 1962 vyhrála konkurz do Stop divadla v Pardubicích. V roce 1963 přešla do plzeňského Divadla Alfa. V září 1964 se dostala díky Janu Schneiderovi do pražského divadla Rokoko, kde mělo toho podzimu premiéru pásmo Jana Schneidera Chan & Son. Spolupráci s Václavem Neckářem a Helenou Vondráčkovou začala v prosinci 1965, kdy připravovali představení Čekání na slávu. V roce 1967 vyhrála poprvé Zlatého slavíka. Její píseň Modlitba pro Martu se stala při okupaci vojsk Varšavské smlouvy 1968 symbolem národního odporu, 1. listopadu téhož roku vzniklo populární trio Golden Kids (Marta Kubišová, Václav Neckář, Helena Vondráčková).

Od února 1970 měla zakázánu uměleckou činnost. Záminkou se stala údajná pornografie, která byla dokazována třemi zfalšovanými fotomontážními fotografiemi. Později žalobu u soudu na ředitele Supraphonu Hrabala, který za účelovou pomluvou stál, sice vyhrála, ale na obnovu své umělecké činnosti si musela počkat 20 let do roku 1989, kdy padl československý komunistický režim. Vystupovat mohla pouze na undergroundových akcích pro pozvané účastníky.

V roce 1971 v osmém měsíci těhotenství potratila a prožila klinickou smrt. Po manželově emigraci do USA a následném rozvodu se podruhé vdala za režiséra Jana Moravce. Podpisem Charty 77 se její stíhání a sledování StB ještě stupňovalo, v letech 1977 a 1978 působila jako mluvčí Charty 77.

Dne 21. listopadu 1989, v době Sametové revoluce, zpívala z balkonu Václavského náměstí svou Modlitbu pro Martu a také československou státní hymnu. V roce 1994 se vrátila společně s Helenou Vondráčkovou a Václavem Neckářem ve společném vystoupení v Golden Kids Comeback. Tento koncert si zopakovali ještě v roce 1995 a tím vlastně éra Golden Kids skončila. Získala mnoho ocenění a vyznamenání doma i v zahraničí. Dne 28. října 1995 obdržela od prezidenta Václava Havla státní vyznamenání Medaili Za zásluhy II. stupně. V říjnu 2002 převzala na Pražském hradě Svatováclavské vyznamenání.